

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

No. 3. Mt. XIX.

Sausio-Jan. 21, 1939

Lietuvos Merijoni

LRSR valst.
respublikinė
biblioteka

TREČIAS SEKMADIENIS PO TRIJŲ KARALIŲ

EVANGELIJA

Mat. 8, 1—13

ANUO metu, kuomet Jėzus nužengė nuo kalno, jį sekė daug minių. Ir štai, raupsuotas priėjo, pagarbino jį ir tarė: Viešpatie, jei nori, tu gali padaryti mane nesuteptu. Jėzus ištiesęs ranką, palietė jį ir tarė: Noriu, būk nesuteptas. Ir tuojuo jis pagijo iš savo raupsų. Jėzus gi jam tarė: Veizdėk, kad niekam nesakytumei, bet eik, pasirodyk kunigui ir atnašauk dovaną, kurią yra įsakęs Mozė, jiems paliūdyti.

Kuomet jis įėjo į Kaparnaumą, prie jo prisiartinio šimtininkas ir meldė jį, sakydamas: Viešpatie, mano tarnas guli namie stašo ištiktas ir skaudžiai kankinasi. Jėzus jam tarė: Aš ateisiu ir jį pagydysiu. Bet šimtininkas atsakydamas kalbėjo: Viešpatie, aš nevertas, kad tu įeitumei po mano stogu, bet tark tiktai žodį, ir mano tarnas pasveiks. Nes ir aš esu žmogus po valdžia pastatytas ir turiu po savim kareivių; aš sakau šitam: Eik, ir jis eina; kitam: Ateik, ir jis ateina, ir savo tarnui: Tai daryk, ir jis daro. Girdėdamas tai, Jėzus stebėjosi ir ėjusiems paskui save tarė: Ištikrųjų, sakau jums, aš neradau

LEKCIJA

Rom. 12, 16—21

BROLIAI: Nelaikykite patys savęs išmintingais. Niekam piktumu už piktą neatsimokėkite; rūpinkitės tuo, kas gera, ne tik Dievo akyvaizdoje, bet ir visų žmonių. Jei gali būti, kiek nuo jūsų pareina, būkite taikoje su visais žmonėmis. Nekeiršykite patys, mylimiausieji! bet duokite vietos rūstybei; nes yra parašyta: Mano kerštas; aš atsilyginsiu, sako Viešpats. Taigi, jei tavo neprietelis alksta, papenėk jį; jei jis trokšta, duok jam atsigerti. Nes tai darydamas, tu krausi žarijas ant jo galvos. Nesiduok apgalėti savęs piktumui, bet apgalėk pikta gerumu.

taip didžio tikėjimo Izraėlyje. Taigi, aš sakau jums, daugelis iš rytų ir vakarų ateis ir sėsis prie stalo dangaus karalystėje su Abraomu, Izaoku ir Jokūbu; karalystės gi laikai bus išmesti laukan į tamsybes; ten bus verksmo ir dantų griežimo. Šimtininkui gi Jėzus tarė: Eik, ir tebūna tau, kaip įtikėjai. Ir tą pačią valandą tarnas pagijo.

Parašė Kun. Al. Bublys, M. I. C.

Kelias Tikrojon Laimėn

(Tęsinys)

Priešingai šiam, naujieji (dabarties) laikai garbina tik tai, kas kūniška, žemiška, kas ėdama rūdžių ir kandžių; ko dėliai ir šių dalykų vertė nuolatos keičiasi ir nyksta! Vėlesnieji laikai ant dabartiniųjų laikų gyvenimo kultūros karsto galės užgiedoti tokią pat raudą, kokią Ezechielis pranašas buvo išpranašavęs miestui Tirui. 26-me savo pranašysčių skyriuje išpasakojęs Tiro žemiškąją kultūrą ir jo garbę, Ezechielis 28-me skyriuje šitaip sako Dievo vardu: "Kadangi tavo širdis didžiavosi ir tu tarei: Aš Dievas ir sėdžiu Dievo soste jūros širdyje, nors tu

esi žmogus, o ne Dievas, ir kadangi tu darei savo širdį lygia Dievo širdžiai... ir tavo širdis didžiavosi dėl tavo jėgos; todėl Viešpats Dievas sako taip: ...todėl štai aš atvesiu ant tavęs svetimų smarkiausių tautų tarpe; jie ištrauks iš makščių savo kalavijus prieš tavo išminties puikumą ir suteps tavo grožį. Jie užmuš ir nutrems tave; tu mirsi užmuštųjų mirtimi jūros širdyje. Argi ir tuomet savo užmušėjų akyse tu sakyte sakysies: aš Dievas, nors tu esi žmogus, o ne Dievas, savo žudytojų rankose?" (Iz. 28, 2-9).

Patarčiau, skaitytojai, pačiam ištisai perskaityti šiuos tris Ezechelio pranašysčių sky-

rius (ko negaliu čia atkartoti dėl vietos stokos). Pamatysi pats, jog Tiro istorija tai, tarytum, naujųjų laikų istorijos atsikartojimas — aukščiausiai žemiškoji kultūra ir mokslas, o žemiausias dorovingumas!

Tiesa, dar ir dabartiniais laikais dorovingumas nėra išnykęs iš žemės paviršio; net ir labiausiai tvyrinančiuose lizduose, kaip kad dirbtuvėse, atsiranda nemaža žmonių, aukštai stovinčių dorovės atžvilgiu ir drąsiai, viešai giedančiųjų prakilnią giesmę apie meilę Dievui ir artimui; tačiau, naujaisiais laikais lindėjusieji paslaptinguose urvuose kūniškieji žmonės, ištvirkimo atstovai, pradėjo išlysti aikštėn ir nūdien jau viešai varo savo ištvirkimo propagandą, jau nebeprisidengdami veidmainystės apsiaustu — jie jau drąsiai ir begėdiškai net ir didžiuojasi savo ištvirkimu ir minių minias žmonių patraukia į kovą prieš Dievą ir dorą!

Statistika žmogūdysčių ir savižudysčių, moterysčių išsiskyrimų (divorsų), nusikratinėjimais kūdikiais, madų, kurios moteris labiau nurėdo, ne kaip aprėdo, geltonoji spauda, kuri šlykštybėmis užplūdina knygynų ir krautuvių palanges, judomieji paveikslai ir moderniškai šokiai — visa tai kaskart tirščiau aptraukia žmonijos gyvenimą dvokiančiomis ir nuodingomis dujomis ir užtemdo žvilgsnį į aukštybes!

Šitie naujųjų laikų ištvirkimo atstovai kaip tik primena ir atatinka anuos Apreiškimo knygoje nupieštus keturius raitelius, kurių kiekvienas, jodamas atskiro plauko arklį su paskirais kiekvieno rankose, ginklais, išjojo užkariautų pasaulio, paverstų jo kapinėmis!

a) **Pirmasis raitelis** joja baltą arklį su vainiku ant galvos ir kilpine rankose. Tai dvidešimtojo šimtmečio anas apie dorovę mokslas, kurs prisidengęs moksliškojo spindėjimo vainiku, išjojo užkariautų pasaulio, skleisdamas, kaip kad vilyčias, savo pažiūras, neva moksliskai įrodytas tiesas. Vieni šios rūšies raitelių moko, jog žmogus tai esąs tik išsivysčiusis gyvulys, ir aiškina, jog žvėriškos aistros tai tik prigimties (naturalus) dalykas, kuriems nepasiduoti būtų tik kvailybė! Kiti tvirtina, jog žmogus tai dievybės

dalelė, ko dėliai nesą jokios nuodėmės, nei atsakingumo už jas! Vėl kiti skelbėjai naujoviškos dorovės vadina nuodėmes aplinkybių (prigimties) išdava ir teise naudotis gyvenimu; palaidą meną vadina vertingiausiu meno kūrinium; pamaldumą — tik prietarų apsireiškimu; skastybę — nugyventu veidmainiškumu, išekvojimu prigimties reikalavimų; svetimoteriavimą — gyvenimo nuotikiu; bevainikę motinystę stato grečiumi su garbinga moterystės motinyste! Žodžiu sakant, visa apverčia kojomis viršun, o galva žemyn!

Štai, R. K. Bažnyčia, būdama sargas amžinųjų dorovės įstatymų, šitokiam raiteliui prieš pastato Sinajaus kalno 10 Dievo įsakymų plokštes: esama doroviškos tvarkos, kurios įstatai negalima lankstyti, lyg kad nendrės stieba! Yra išmintingas, nejausminis protas ir laisva valia, taigi ir atsakingumas už darbus ir apsileidimus! Žodis “nuodėmė” tai ne tuščias garso skambėjimas, bet tas pikčiausia, ką Išganytojas, tas Dievo Avinėlis, buvo paėmęs ant savo pečių ir už ką Jis buvo atsilyginęs kryžiaus mirtimi! “Deja jums, kurie vadinatė geru, kas pikta, o piktu, kas gera, kurie darote iš tamsybės šviesą ir iš šviesos tamsybes, iš to, kas kartu, saldų ir iš saldaus kartu! Deja jums, kurie esate išmintingi savo akyse ir gudrūs patys savo akivaizdoje! Deja jums, kurie esate karžygiai gerti vyno ir drąsūs vyrai padaryti svaiginančių mišinių! kurie išžeisinate už dovanas bedievių ir teisingojo teisybę atimate iš jo! Todėl... Viešpaties narsas pakilsta prieš jo tautą; jis ištiesia ant jos savo ranką ir užgauna ją, taip, kad kalnai dreba, ir jų lavonai guli lyg mėsas gatvių vidury!” (Iz. 5, 20-25).

b) **Antrasis raitelis** joja sartą arklį, laikydamas rankoje kalaviją

PIRMASIS raitelis laiko kilpinį su vilyčiomis rankoje, t. y. ginklą, kurs siunčia savo nuodingasias vilyčias mūšyje iš tolo, kadangi mokslo dėsniai užliečia gyvenimo dorovingumą visų pirma tik iš tolo, kol neprisiartina prie taikinamojo daikto; antrasis gi raitelis laiko rankoje kalaviją, t. y.

ginklą, skirtą mūšiu iš arti — tai mokslas, kurs stengiasi savo kirčiais perkirsti ryšius, jungiančius dorovingumo tvarką su Jėzaus apreiškimais tikėjimo tiesomis. Šitos rūšies raiteliai tai skelbėjai laisvamaniškųjų pažiūrų, nepripažįstančių, jog tikėjimas būtinai reikalingas jaunimui doroviškai išauklėti. Jie tvirtina, jog esą ir be tikėjimo dėsnių galima išauklėti jaunuolis-ė doroviškai, padaryti iš jo-jos prakilnių idealų žmogų! Šiam tikslui, esą, nereikalinga jokia krikščioniškojo mokslo etika! Kokios baisios pasekos išeina iš šitokio nusistatymo auklėjimo atžvilgiu, tai be bolševikijos, geriausiai mums parodo Prancūzija ir Japonija, kurios, mėgindamos auklėti jaunimą be tikybos, nūdien jau kruvinomis raidėmis užrašo ant savo istorijos lapų: “Be tautos tikėjimo nėra dorovingumo tautoje!” Kažin, ar ir Amerikai nepriseis atkartoti tą patį sakinį?!

Tai, R. K. Bažnyčia, ta ypatingoji saugotoja Dievo reikalaujamos doros, įrodo jog žmonija, kad ir nekatalikiškoji, yra ėmusi savo dorovingumo dėsnius ne iš kur kitur, kaip tik iš Apreiškimo tikėjimo tiesų, ypač iš tikėjimo vienu švenčiausiuoju, teisingiausiuoju Kūrėju ir Teisėju; jog dorovingumas gyvuoja iš tikėjimo ir miršta netikėjimu; jog dorovingumo vaisiai auga ne ore, bet ant tikybinės visuomenės gerojo medžio! “Kiekvienas geras medis duoda gerų vaisių, blogas medis duoda blogų vaisių. Geras medis negali duoti blogų vaisių, nei blogas medis gerų vaisių. Kiekvienas medis, kurs ne duoda gerų vaisių, bus iškirstas ir į ugnį įmestas. Taigi, jūs pažinsite juos iš jų vaisių”. (Mat. 7, 17-20) — “Tu paskleidei tamsybes, ir darosi naktis, joje sujunda visi miško žvėrys”, šitaip gieda Dovidas savo 103 psalmėje (20), šitaip esti ir gyvenime: tikėjimo saulei nusileidus, ant žemės netikėjimo tamsybės apgaubia sielas, ir žvėriški palinkimai, lyg kad miško žvėrys, paplinta žmonėse! Panašias mintis išpasakoja ir šv. Paulius savo laiške į romėnus (1, 23-31): žmonėms liovusis išpažinus Dievą, žemė virsta Sodomos ir Gomoros žvėrynu, kur gobšumas su šlykštybėmis, įvairios piktybės su kietaširdyste grumdos kupetoje iš vieno, ir pagaliau, “Nors Dievo teisybę jie pažino, tačiau, nesuprato, kad, kurie tokių dalykų

darą, yra verti mirties; ir ne tik tie, kurie tai daro, bet taip pat kurie darančiesiems pritaria!” (1, 32).

d) Trečias raitelis joja juodą arkli, laikydamas svarstyklės rankoje.

Šis raitelis reiškia aną dabarties laikų dvasią, kuri turi skirtingų svarų turtuoliams ir galiūnams iš vienos pusės ir iš antros vargšams ir neturtėliams, vienaip sveria vyrų ištvirtinimą, o antraip moterų nupuolinimą! Šitoksai neteisingas įvertinimas žmogaus poelgių nūdien yra tai kasdienis gyvenimo apsiereiškimas, įgavęs net pilietinių teisių taip, kad priešingas šiam tvirtinimas iššaukia net nusistebimo!

Štai, Bažnyčia ir atsistoja prieš tą nelygę, sakydama, jog pas Dievą visi lygūs, visi Jojo kūriniai, visi Jojo krauju atpirkti, visi lygiai atsakingi prieš Jį už savo darbus! Valdininkas, kurs pagal antrąjį Dievo įsakymą turi tvirtai išlaikyti duotąją ištikimybės priesaiką, turi pagal tretįjį įsakymą pareigos švesti sekmadienį! Nėra skirtingų dorovingumo dėsnių atskirai abiem lytims: tuo pačiu mastu matuotinas, tuo pačiu svaru svertinas ir sužieduotinės, ir sužieduotinio poelgis skaistybės atžvilgiu! Vyro neištikimybė žmonai lygiai peiktina, kaip kad ir žmonos pasileidimas! Kaip iš jaunavedžio, taip lygiai ir iš jaunosios reikalaujama išsilaikyti nekaltybėje iki sutuoktūvių!

d) Ketvirtasis raitelis, vardu Mirtis, joja palšą arkli.

Ketvirtas raitelis tai visų keturių raitelių baisiausias. Šv. Jonas šitaip jį aprašo: “Ir štai palšas žirgas; tam, kurs ant jo sėdėjo, vardas Mirtis; paskui jį ėjo pragaras; jam buvo duota valdžia ant keturių žemės dalių išžudyti kalaviju, badu, mirtimi ir žemės žvėrimis” (Apr. 6, 8).

(Daugiau bus)

“Kristaus Karaliaus Laivas”

Marijonų Rėmėjų savaitinis laikraštis
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

Marijonų Rėm. mokestis ir “Laivas” metams \$3.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c
Vien laikraščio “Laivo” prenumerata metams \$2.00
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

Vienos Šventosios Testamentas

VISŲ Šventųjų dieną sušvito prieš mus didžiulė kentėtojų ir išpažintojų minia, kurios, kaip šv. Jonas apreiškime matė, “niekas negalėjo suskaityti, iš visų tautų, giminių, žmonių kuopų ir kalbų” (Apr. 7, 9).

Bet koks panašumas, kas bendro yra tarp šventųjų ir mūsų? Daugumas jų gyveno taip seniai: kiti net prieš 1900 metų. O dabar ar ne kiti laikai, ne kitos aplinkybės?

Tačiau visi šventieji buvo tokie pat žmonės, kaip ir mes, ne statulos. Jie irgi turėjo širdį. Tas pats pasaulis ir juos viliojo ir gundė. Kai kurie iš jų pirma buvo net dideli nusidėjėliai, bet vėl drąsiai atsikėlė, ir jų naujas gyvenimas dar skaistesniais ir nuostabesniais žiedais pražydo. Jie taip pat jautė visokių vargų, šmeižtų ir kitokių kentėjimų kryžių: daugelį tas kryžius net visą gyvenimą slėgė; bet jie nenusiminė, tik pakreipė savo laivelio būres, ir kentėjimų vėjai netrukde, bet dar greičiau jiems padėjo plaukti.

Štai pirmųjų amžių kentėtojų eilių eilės: maži vaikai, kaip šv. Vitas, žilagalviai seneliai, kaip šv. Simeonas (vysk.), silpnutės mergaitės, kaip šv. Apolonija, šv. Anastazija ir kitos.

Prasideda nauja gadynė — iš katakombų Bažnyčia išeina į laisvę. Šioji krikščionybė,

dešimtį kartų trypiama, ir, rodos, jau visiškai užslopinta, o tačiau ji dar ne visą jėgą išėikvojo, kraują liedama. Ji dar ir dabar turi daug ir didelių didvyrių, kaip šv. Paulas, šv. Monika, šv. Bazilius, šv. Augustinas ir daugybė kitų.

Ateina 16 amžius. “Bažnyčia paseno! Bažnyčia sumenko!” — šaukia nauji reformatoriai. Bet štai, joje išauga nauji šventieji Karoliai, Ignacai, Ksaverai, Pilypai, Teresės, o jos pavėsyje pražydi skaisčiausios lelijos, kaip šv. Aloyzas, šv. Kazimieras ir kiti.

Bėga metai po metų. “Krikščionybė atgyveno savo amžių”, — ėmė kartoti visoki jos priešai. Bet kiek daug yra pasiaukojimo Afrikos džiunglėse ir Europos miestuose, didžiuliuose mūruose ir sodžiaus lūšnelėse! Dar neseniai, rodos, išaušo naujas 20-jo amžiaus rytas, dar nespėjo prabėgti nė 40 m., o štai jau daugiau kaip 40 tūkstančių šio amžiaus kentėtojų turėjo drąsos ir stiprybės net kraują už Kristų pralieti.

Visų Šventųjų dieną pražygiavo pro mūsų akis didžiulė kentėtojų ir išpažintojų minia. Vis nauji ir nauji šventieji!

Ypač vienas paveikslas mane sužavė. Tik Jūs pažiūrėkit! Antai, Kartagina! Vienam puikių rūmų kieme, pasigirsta romėnų kareivių žingsniai. Jie ateina suimti Perpetuos, šių namų dukters, ir Felicitos, vienos vergės, kurios abi buvo sučiuptos besimokant katekizmo. Šis suėmimas reiškia tą patį, ką ir mirtis. Tai žino visi. Perpetua išbalus, bet ji dar guodžia savo motiną ir brolius. Tik vienas tėvas vis negali suprasti (jis dar tebėra pagonis), kad jo mielas vaikas, kurio išmintimi visi stebisi, kurį jis kaip gėlę puoselėjo, taip netikėtai ir tokia paniekinta mirtimi turės mirti. Kaip tik čia prasideda Perpetuos, 22 m. moteriškės, kentėjimų istorija.

— Mane pagavo išgastis, — rašo ji pati, — kada mus į kalėjimą vedė. Tokio tamsumo aš dar nebuvau mačiusi. O baisioji diena! Troškinas karštis, kareivių mušimas... Bet daugiausia aš kentėjau iš rūpesčio dėl savo mažo kūdikio. Tercijus ir Pompinijus, du dijakonu, pagaliau išsirūpino, ir mus kelionoms valandoms kareiviai išleido iš kalėjimo.

mo bent kiek atsikvėpti. Visi truputį pailsėjo, o aš maitinau kūdikį, kurs iš bado jau silpo.

Netrukus į kalėjimą atsiskubina Perpetuos tėvas. Jis žino, kad prievarta nieko nepadarys, todėl, parpuolęs prie savo dukters kojų ir bučiuodamas jos rankas, melste melsdamas kreipiasi į jos gerumą ir meilę.

— Pasigailėk savo tėvo, jei aš dar esu vertas vadintis tavo tėvu!.. Ar aš ne daugiau tave už tavo brolius branginau! Neleisk man būti žmonių pajuokai. Pagalvok apie savo brolius ir motiną! Atsimink savo seseris! Pasigailėk bent savo vyro ir vaikelio, kurs ilgiau be tavęs negali gyventi! Išsizadėk to savo atkaklumo, kurs mus visus į pražūtį veda. Nė vienas daugiau iš mūsų nebegalės ramiai gatve eiti, jei tu būsi nuhausta...

O Perpetua, juk tu tikrai myli savo tėvą, juk tavo vaikas brangesnis tau ir už savo pačios gyvenimą. Perpetua, ką tu dabar atsakysi?

— Teisme pasirodys, kokius planus Dievas su manimi turi. Mes nesame patys savo viešpačiai! — atsakė ji galvodama, kad jos kančios ir mirtis tėvui ir motinai turi būti ne liūdėsio, bet palaimos ir džiaugsmo šaltinių.

Tada nuo jos kojų atsikėlė tėvas ir liūdnas nuėjo namo. O jau kitą dieną Perpetua su draugėmis buvo nuvesta į teismą. Bet vos tik teisėjas pradėjo ją klausinėti, per minią su vaiku ant rankų prisigrūdo jos tėvas.

— Neatimk savo vaikui motinos! — jau iš tolo šaukia jis.

— Pasigailėk savo tėvo žilų plaukų! — nori ją perkalbėti teisėjas. — Ateik ir paaukok stabams nōrs dulkelę smilkalo!

Bet Perpetua stovėjo nepajudinama, kaip uola.

— Ar tu esi krikščionė? — klausia teisėjas.

— Taip, aš esu krikščionė.

Tada tėvas iš begalinio skausmo norėjo ją nuo tribūnos nustumti. Ir ji turėjo žiūrėti į mušamą tėvą ir silpną savo kūdikį, kurio jai dabar visiškai nė maitinti nebeduoda.

Kalėjime melsdamasis krikščionių būrelis laukia imperatoriaus gimimo dienos: tada

prasidės cirkas. Draskosi uždaryti be maisto tigras ir leopardai.

Štai po kiek laiko tas pats būrelis, psalmes giedodami, vėl eina į areną. Jų tarpe su šypsena veide ir Perpetua. Paleidžiami įertzinti žvėrys. Laukinis jautis pribėga prie Perpetuos ir su ragais nubloškia ją į šalį. Kada ji atsipeikėjus pastebėjo, kad jos rūbas perplėštas, tuojau užsidengė šoną ir susirišo ištaršytas kasas. Juk krikščionei netinka palaidais plaukais lyg liūdinčiai mirti. Atsistojus prieina prie sukniubusios Felicitos, pakelia ją ir pabučiuoja. Paskui atsuka į tarp triumfuojančios pagonių minios liūdinčius krikščionis.

— Pasilikite tvirti tikėjime, ir mylėkitės vienas kitą, ir neišsigąskite dėl mūsų kentėjimų! — tai jos testamentas.

Eina žudytojas pribaugti kankinių, kurie dar gyvi. Sustoja prie Perpetuos. Ietis iš pirmo karto gerai dar nepataiko. Sudejuoja balsu glėzna moteriškė ir, pakėlus į dangų akis, mirė. Tai buvo 230 m. kovo 7 d.

“Kokių nuostabių didvyrių yra krikščionių tarpe!” — stebisi vienas stabmeldžių kalbėtojas. Bet vargiai jie būtų tokie pasidare, jei jie nebūtų žiūrėję į amžinas brangenybes ir stiprinęsi Kristaus malonių šaltiniais.

Visų šventųjų šventė. Eina pro šią kentėtojų ir išpažintųjų minių minios. Ir kada jie visi praslenka pro mano dvasios akis, tai man vis dar rodosi, jog prieš mane tebestovi jauna moteriškė su palme rankoje ir žiūrėdama į mus visus sako:

— Broleli, sesute, ko tu ten sustoji prie vieno žiedelio, kad jų čia pas dangaus Tėvą ištisos lankos?!
K. Garuckas, S. J.

JAUNI VYRAI!

Ar Jūs norite ve paaukoti rėtumėte sa-Dieviui kaipo Broliukai Vienuoliai, tobulinant savo gyvenimą malda ir darbu vienuolyne ramybėje bei tyloje?

Jei moki kokį nors amatą, pašvesk jį Dievo tarnyboj! Jei nemoki jokio amato, mes Tamstą mielai išmokysim. Visą gerumą, kurs tavoje yra, paaukok geram tikslui ir tapk Broliuku Vienuoliu — Marijonu. Jei jauti savyje pašaukimą tapti Broliuku, dėl tolimesnių informacijų kreipkis sekančiu adresu:

REV. FATHER MASTER OF NOVICES
2334 So. Oakley Ave. Chicago, Ill.

Marijonų Seminarija Išleidžia Pirmą Kunigų Laidą

Šių metų sausio 22 d., Tėvų Marijonų Seminarijos koplyčioje, Hinsdale, Illinois, Čikagos vyskupas-pagelbininkas, J. E. Vyskupas William D. O'Brien, DD., šešioms Marijonų auklėtiniams suteiks kunigystės sakramentą.

Tai brangi ir istorinė diena ir Marijonų Kongregacijai ir visai lietuvių katalikų visuomenei. Svarbi Tėvams Marijonams, kad ji gaus susilaukti naujų Dievo tarnų savo kilniems užsimojimams ir darbams dirbti; svarbi diena lietuvių katalikų visuomenei, kad ji gaus susilaukti naujų jėgų, vadų, kurie jai padės rišti svarbius tikybos ir tautybės klausimus.

Šis naujų kunigų būrelis bus pirmi Marijonų Seminarijos vaisiai. Dievas, matyt, Tėvams Marijonams laikui bėgant gausiai laimino. Štai palyginant trumpu laiku, palankiems geradariams aukomis ir kita parama remiant Marijonus, jiems pavyko įsteigti dvi svarbias mokslo įstaigas — Marianapono Kolegiją, Thompson, Conn. ir Kunigų Seminariją, Hinsdale, Ill. Marianapolis jau išleidęs keletą abiturentų laidų ir gražiai dirba auklėjimo bei mokslinimo darbą. Seminarija gi, 1934 metais oficialiai atidaryta, Dievo malonei padedant, išleidžia pirmą savo išauklėtų kunigų būrelį. Toks gražus pasisekimas, be abėjo, daugiau negu atsveria visokius vargus, nepasisekimus, trūkumus, kurie galėjo tų sunkių, ilgų metų bėgyje pasitaikyti. Toks pasisekimas, taip gi, Seminarijos rėmėjams ir geradariams priduoja didelio džiaugsmo, kad visgi jų parama, jų maldos pagaliau virto realybe ir tarnauja tokiems kilniems tikslams.

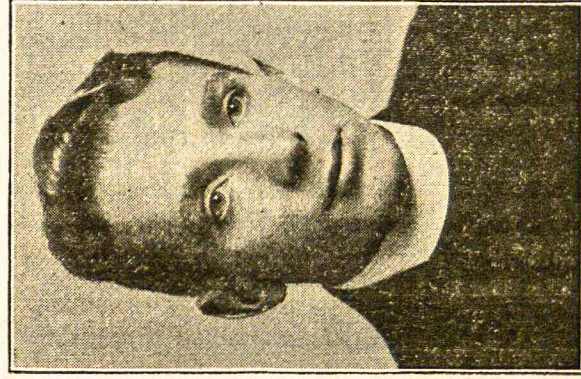
Su šiomis brangiomis iškilnėmis reikėtų iškelti keletą svarbesnių faktų. Pirmiausia, šis įvykis aiškiai nurodo Jo Eminencijos kardinolo Mundelein palankumą Tėvams Marijonams ir bendrai lietuviams katalikams, kad leidžia savo seminarijoj turėti tokias retas ir reikšmingas iškilmes. Reiškia, bažnyčios vyresnybė daug kuo lietuviams kata-

likais skaitosi, ir jiems teikia privilegijų lygiai kaip ir kitoms senesnėms, garbingesnėms įstaigoms. Pažymėtina taip gi, jog sausio 22 d. bus trečias kartas kai J. E. Vyskupas William D. O'Brien, DD. svarbiais tikslais atsilanko Marijonų Seminarijon. Pirmu atsilankymu, 1937 metų birželio 6 d. Jo Ekscelencija pašventino naują seminarijos koplyčią; antru kartą, 1938 m. balandžio 22 d. Jo Ekscelencija konsekrovo naujos koplyčios tris naujus altorius; gi trečiu pasilankymu, š. m. sausio 22 d. Jo Ekscelencija dijakonams Marijonams suteiks kunigystės šventimus. Prie viso to dar pridėjus tai, jog J. E. Vyskupas William D. O'Brien, DD. naujoj Marijonų seminarijoj savo kaštais įtaisęs spalvuotą langą, ir jog jis vienas pirmųjų paraginusių ir padedančių Tėvams Marijonams vykti į Pietų Ameriką misijoms, paaiškėja, kaip Vyskupas O'Brien, DD. prisirišęs prie lietuvių ir pasirengęs kiekvienoj progėj jiems patarnauti. Lietuviai turėtų tai įsitęmyti, įvertinti ir Jo Ekscelencijai už tai, progai pasitaikius, parodyti atatinamą dėkingumą ir pagarbą.

Būsimiems kunigams, reiškia dabartiniams viršuj paminėtiems dijakonams, subdiakonatai suteiks J. E. Vyskupas B. Sheil, DD. (Quigley koplyčioje, Chicagoje), o dijakonato šventimus jie priėmė iš J. E. Vyskupo O'Brien, DD. (Dieviškojo Žodžio Kongregacijos vienuolijos koplyčioje, Techmy, Ill.)

Tokių retų ir reikšmingų iškilnių proga, dideliu džiaugsmu sveikiname būsimų kunigų būrelį! Dėkodami Dievuliui už tokias gausias malones, prašysime Jo, kad Jis suteiktų šiems savo tarnams reikalingų malonių sėkmingai darbuotis Jo sunkioje ir atsakomingoje tarnystėje.

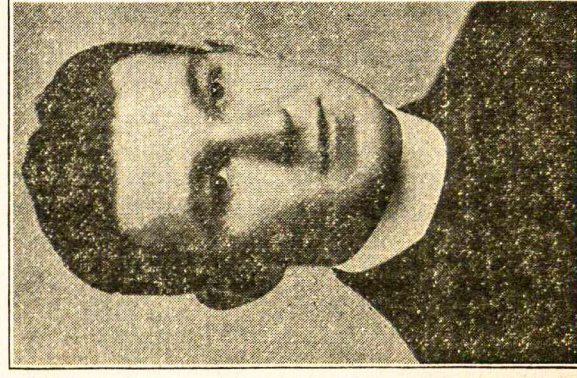
Ilgiausių Metų ir Gausios Dievo Palaimos! N. B. Apart šešių minėtų Marijonų, sausio 22 d. kunigyse priimančiųjų tarpe, bus ir vienas vienuolis Pranciškonas, iš Lemont, Ill.

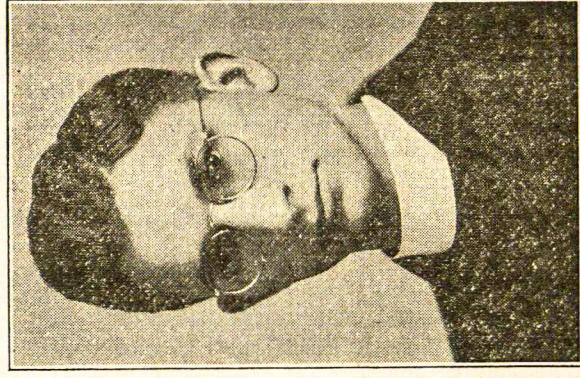
Dij. Jonas Kamandulis, M.I.C.

Dij. Juozas Dambrauskas, M.I.C.

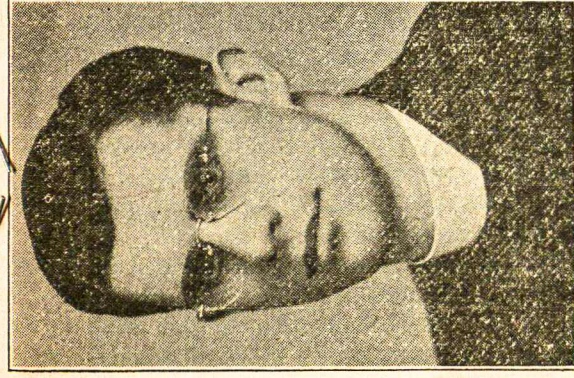
Dij. Antanas Ignotas, M.I.C.

Dij. Mykolas Jodka, M. I. C.

“Melskite, kad kartais
kitiems apskatinėdamas
Evangeliją, pats netap-
čiau atmetas.”

(1 Kor. 9, 27)

Dij. Petras Činikas, M. I. C.

Dij. Petras Barauskas, M.I.C.

“Kas gi aš esu Viespa-
tie, kad mane atvedei
iki šiai vietai”.

SUŠAUDYTASIS NENUMIRĖ

Tegyvuoja Kristus Karalius!

MEKSIKOS miestas. 1927 m. lapkričio 23 dieną. Į vyriausią policijos būstinę ką tik atvyko generolas Kruzas. Nors dar 9 val. ryto, bet jau didžiulė žmonių minia apgulė kalėjimo vartus. Aplink kalėjimą stipriai ginkluota sargyba, o tose vietose, kur galima tiesiog taikyti į minią, išstatyti kulkosvaidžiai.

Privažiuoja ir kitas automobilis, pilnas valdininkų. Žmonės, eidami darban, sustoja ir klausinėja, kas čia darosi. Tokiu būdu minia vis dar didėja.

— Sušaudymas.

— Kieno?

Ir pasigirsta atsakymas, kad šaudys jėzuitą Tėvą Mykolą Pro ir dar tris jo draugus.

Jis sėdi kalėjime. Prieš porą valandų sargybiniš jam buvo pranešęs, kad dar ši rytą jis bus sušaudytas. Kunigas dar nesenas: 34 metų.

— Kas jis per vienas? — klausia vienas darbininkas.

Ir kitas atsako:

— Jis čia neseniai. Prieš įsišventinimą jis studijavo Europoje. Bet kilimu jis vietinis. Aš pažinojau jo šeimą prieš...

— Ir už ką jis mirs? — klausė vėl kitas.

— Už tai... kad kunigas, — užbaigia darbininkas. — Bet Dievas teisus...

— Jį kaltina, Senor (pone), esą, jis mėginęs nužudyti prezidentą Obregoną.

— Tamsta, apie tai nekalbėk, juk žinai, kad uždrausta, — draudė kitas.

Bet klausinėtojas nenusileido:

— Matote aš buvau iš Meksikos keičiems metams išvykęs, tad apie politiką maža tenusimčiau. Aš esu tikras katalikas, prašau papasakoti.

— Šis naujai išventintas kunigas į gimtinę sugrįžo kaip tik tuo laiku, kada buvo uždarinėjamos katalikų bažnyčios ir draudžiamos religinės apeigos. Jis iššitas dienas vis klausydavo išpažinčių, ir vieną pirmą mėnesio penktadienį jis išdalino 12,000 Komunijų. Tėvas taip pavargo, kad du kartu apalpo. Policija jį stropiai sekė, bet jis vis ištrūkdavo. Civiliai apsirengęs, jis eidavo, lyg liūtas į narvą, į kalėjimus ir ten patar naudavo katalikams. Bet štai įvyksta atentatas. Prezidentui Obregonui važiuojant gatve, jį pasiveja kitas automobilis ir meta į prezidentą keletą bombų. Prezidentas liko net nesužeistas, o pasikėsintojas liko tuojau suintas. Tai buvo kažkoks Ruiz. Jis tuoj gavo į kaktą kulka, bet liko truputį gyvas, tik apakęs. Vienas policijos valdininkas apsimetė mirštančiojo broliu ir išgavo šią paslaptį: "Pasakyk inžinieriui L. Segurai, kad bėgti. Taip pat ir Tėvui Pro, jo broliui Umbertoi, poniai Montes de Oca, kad saugotųsi...". To užteko. Tėvas Pro tuojau buvo areštuotas, nors jis atentate visiškai nedalyvavo. Jis ir visi jo draugai apklausinėjant kaltais neprisipažino. Jis buvo klausinėjamas žurnalistų akivaizdoje, bet kai šie išėjo gen. Kruzas į protokolą įrašė, kad T. Pro prisipažino ir už tai baudžiamas. Tokiu būdu tikro teismo taip ir nebuvo.

Ir štai lapkričio 23 diena. Apie 10 val. kalėjimo kieme stovi paruošti su šautuvais kareiviai. Kalėjimo kameroje Pro atsisveikina su savo draugais.

— Ar ir man atleidžiate? — kreipiasi kalėjimo prižiūrėtojas.

— Aš ne tik atleidžiu, bet dar esu ir dėkingas, — pasigirdo atsakymas.

Prieš pat sušaudymą Tėvas Pro atsiklaupė su kryžiumi rankoje. Paskui atsistojęs tarė:

— Dieve, pasigailėk jūsų! Viešpatie, žinai, jog aš nekaltas! Iš širdies atleidžiu visiems savo priešams.

Ir jis ištiesė rankas, šaukdamas:

— Tegyvuoja Kristus Karalius!

— Šauk — surikė karininkas.

Penkios kulkos perskrodžia jo kūną. Priėjęs viršila dar paleidžia kulka į galvą. Kankinys guli jau negyvas, o gyvybės kraujas įsisunkia į Meksikos žemę.

11 val. nakties. Į Tėvo Pro namus ateina ir išeina šimtai žmonių. Jie atsineša kryželius, ražančius, audeklo gabalėlius ir paliečia kankinio kūną. Jie, jų vaikai ir vaikų vaikai amžinai gerbs šias relikvijas ir pasakos apie pirmąjį Meksikos kankinį.

Lapkričio 24 d. popietė.

Kunigai neša Pro karstą į baltai papuoštą laidotuvių vežimą. 20,000 žmonių minia slenka paskui į Delores kalną. Gatvėse ju-

dėjimas sustabdytas. Tie, kurie šaudė, paņiurę žiūri. Žmonių kamštis. Prieš pat kapines žmonės pro vieną vietą slinko tris valandas. Tūkstančiai kartojė kankinio testamentą: "Tegyvuoja Kristus Karalius!"

Štai lygiai 11 metų.

Dabartinis Meksikos arkivyskupas įsakė surinkti visus T. Pro raštus ir kitus liudijimus ir siųsti į Romą, kur netrukus bus pradėta byla pripažinimo palaimintuoju. Meksikos katalikų tarpe kilo didžiausias džiaugsmas. Jų sušaudytasis kunigas nemirė, bet gyvas. Gyvas savo pavyzdžiu.

Taip kankinių kraujas yra naujos katalikybės sėkla. Bedievybė nė nejaučia, kaip ji persekiodama katalikus, stiprina Bažnyčią.

Įvykiai Katalikų Pasaulyje

Katalikų Studentų Sąjunga Bulgarijoj

Katalikų Bulgarijoj yra vos 60,000, kurių dalis priklauso Vakarų Bažnyčios apeigoms ir kita dalis — Rytų Bažnyčiai. Iki šiol abiejų apeigų studentai (maždaug po 50 iš paminėtų apeigų) veikė atskirai. Mons. Kurtewo iniciatyva studentai sudarė vieną katalikų sąjungą, kuri vadinama slavų apaštalų Kirilo ir Metodijaus vardu. Ta sąjunga išipareigojo rūpintis katalikų studentų religiniu, doroviniu ir moksliniu lavinimu.

Du Nauji Pranciškonų Vyskupai

Šv. Tėvas paskyrė Šv. Trejybės provincijos viršininką Tėvą Bernardiną Gainę San Filippo vyskupu Čilėje.

Rodo salos arkivyskupu paskirtas Tėvas Ambrozijus Acciari. Jau kuris laikas šioj saloj jis buvo misininku ir valdė šią naują arkidieceziją.

Stabmeldžiai Remia Kat. Misijas

Neseniai vienas kinų generolas paaukojo katalikų misijų reikalams 500 dolerių, sakydamas: "Nesistebėkite, kad ir aš prisidedu su savo dovana prie Jūsų darbo, nes aš noriu paremti tuos apaštalus, kuriuos mačiau tiek daug gero darant mano tautiečiams!"

Valdžia Stato 5 Šventųjų Statulas

Čekoslovakų Švietimo Ministerija nusprendė atnaujinti "Šventųjų Tiltą" Prahėje. Tai yra labai įdomus senoviškas tiltas, ant kurio pirma stovėjo visa eilė šventųjų statulų. Ilgamiui potvyniai ir karai keletą šių statulų sunaikino. Todėl Šv. Ministerija ir nori pastatyti penkias naujas statulas tų šventųjų, kurie ir pirma toje vietoje buvo pagerbti.

Bus Nauja Tretininkė Šventoji

Šv. Pranciškaus trečiojo ordino Dievo tarnaitės Jozefinos Rozello beatifikacijos byla eina sparčiai pirmyn. Šventoji Apeigų kongregacija balandžio 5 d. pareiškė savo nuomonę dėl dviejų įvykusių stebuklų ir dešimtą to paties mėnesio dieną Jo Šventenybė paskyrė iškilmingą dekreto skaitymą ir tuos patvirtino.

Misijonierių Vargai

Maždaug prieš 50 metų Costa Ricoje (valstybė vidurinėje pietų Amerikoje) pradėjo smarkiai veikti du katalikų vyskupai, skelbdami katalikų mokslą. Juodu nuolat ir nuolat keliavo, steigė misijų stotis. Bet darbas

nepakenčiamai sunkus yra ir dabar. Visas misijų plotas, dažniausiai miškai, kuriuose gyvena nekultūringos tautelės, užima 10,000 kv. km plotą. Tai ruožas karščiausioje žemės linijoje. Per ištisus metus nėra lietaus. Tik vieną sykį metuose taip užlyja, kad visi keliai darosi neišbrendami. Ir tokiam plote, nesvekame klimato, sunkiose susisiekimo sąlygose dirba tik 6 kunigai. Vyskupai nuvažiuoja sveikiausi, stipriausi, bet išlaiko tik pusantų metų. Per trejus metus miršta vis du vyskupai. Tačiau misijonieriai nenugali. Tuoj atsiranda nauji apaštalai.

Komunistas Ir Kunigas

Neseniai Ispanijos sukilėliai užėmė vieną kaimą. Čia jie išgirdo, kaip tarp griuvėsių vaitojo sužeistas raudonasis milieininkas. Jam prašant atsiskubino pas jį vienas kunigas suteikti paskutinių sakramentų. Mirštantysis komunistas viešai prisipažino savo ranka nužudęs net 32 kunigus, o šiaip žmonių kiek nuo jo rankos mirę, jis nebegalys nėskaityti. Visi, kuriuos jis nužudęs, mirę šaukdami: "Tegyvuoją Kristus Karalius!" Šiek tiek daugiau jį paklausinėjus, paaiškėjo, kad jis taip pat buvo nužudęs tėvą ir du brolius to paties kunigo, kuris jam dabar davė išrišimą. Sujaudintas kunigas jam viską dovanėjo ir žadėjo už jį melstis. Atgailaujantis karys atsiprašė kunigą ir šaukė: "Aš priimu mirtį kaip atgailą už savo nusikaltimus. Tegyvuoją Kristus Karalius!"

Našlys Profesorius Išėjo Į Kunigus

Toronto, Canada. — Buvusis Toronto universiteto prof. William Ernest Cummer, sulaukęs 59 metų amžiaus, pasiekė savo tikslo — išėjo į kunigus ir atlaikė primicijas. Jisai buvo išventintas į kunigus praėjusį pavasarį. Bet dėl sunkios ligos primicijos turėjo būt atidėtos.

Jisai yra buvęs protestantas ir vedęs. Turi dukterį. Bet liko našliu, perėjo į katalikų tikėjimą, įstojo į seminariją ir išėjo į kunigus. Jo duktė yra ištekėjusi ir jau turi dukterį. Todėl tas kunigas dabar yra "grandfather". Jo tėvas dar tebėra gyvas.

Per 12 Metų Priėmė Septynis Sakramentus

Kenora, Ont., Canada. — Kun. William

Moss, O.M.I., misijonierius prie Woods ežero, bėgyje 12 metų jis priėmė visus septynis sakramentus. Jisai 1918 metais buvo pakrikštytas, priėmė pirmą Komuniją ir tais pat metais vedė. Sutvirtinimo sakramentą gavo 1919 m., o 1921 m. mirtinai sirgo ir gavo Paskutinį Patepimą. Kadangi tuo tarpu jis liko našliu, tai pagijęs įstojo į seminariją ir gegužės 25 d., 1930, buvo išventintas į kunigus.

Čia 1800, Ten Tik 8

Chicagos arkivyskupijoje yra 1800 kunigų. Visoje Suomijoje, kur gyventojų yra 3 milijonai kunigų yra 8.

Daktarai Misijonieriai

Vyrų ir moterų daktarų, besidarbuojančių katalikiškose misijose išviso yra 229. Iš jų 107 darbuojasi Kinijoje, Indijoje 41, Korejoje ir Japonijoje 15, Siame 2, Palestinoje 14 ir Afrikoje 35. Naujų daktarų pasirengusių vykti į misijas yra 29.

Deimantinis Negrų Jubiliejus

Sausio 1, 1939, suėjo 75 metai, kai Amerikos negrai tapo paliuosuoti iš vergijos.

Didžiausieji Bedievių Priešai

Sovietų Rusijos komunistas Boldirev vietoje prakalboje įvardino kas pasaulyje yra didžiausieji bedievių priešai. Pirmoje vietoje esąs popiežius Pijus XI. Sekantieji esą: anglikonų bažnyčios arkivyskupas, Anglijos kardinolas Hinsley, švedų liuteronų Upsalos arkivyskupas, Chicagos kardinolas Mundelein, Londono žydų rabinas Herz, protestantų spauda, misijonieriai ir visos religinės draugijos, anglų Bible Union, visos religinės organizacijos, kurios pasistatė tikslu kovoti prieš komunizmą.

Katalikai Sudaro 74 Nuoš.

Naujoje sumažintoje Čekoslovakijoje katalikai sudaro 74 nuoš. Prieš padalinimą katalikai buvo sudarę 77 nuoš. Dabar katalikų nuošimtis mažesnis dėl to, kad sudetai vokiečiai patekusieji po Hitlerio vyriausybės milžiniškoj didžiuj buvo katalikai.

LIETUVIAI AMERIKOJE

Iš Tėvų Marijonų Darbuotės

Kun. Kazimieras Vengras, MIC., išvyko į tėviškę, į So. Bostoną, Mass. Jisai yra iš ten kilęs, ten jo tėveliai tebegyvena.

Kun. Ad. Morkūnas, MIC. sausio 5 d. sugrįžo iš Montrealio, Canada. Ten jis buvo išvykęs Kalėdų šventėms su dvasine pagalba lietuvių klebonui kun. Bobinui.

Tėvų Marijonų Seminarijoj, Hinsdale, Ill., sausio 16 d. prasidėjo šešių dienų rekolekcijos klierikams, kurie bus iššventinti į kunigus sausio 22 d.

Iš Šv. Antano Parapijos Marijonų Rėmėjų Susirinkimo

Cicero. — Praeitą sekmadienį, didž. gerb. klebono kun. H. J. Vaičūno iniciatyva buvo sušauktas Šv. Antano parapijos Tėvų Marijonų Įstaigų rėmėjų susirinkimas, į kurį atsilankė gražus būrelis.

Susirinkimą atidarė gerb. klebonas Vaičūnas malda, apibūdino svarbą ir reikšmę Tėvų Marijonų darbuotės. Didž. gerb. Tėvas Provincijolas, kun. Jonas J. Jakaitis plačiai nušvietė ir supažindino su praeities ir ateities darbais.

Po to sekė rinkimas valdybos, į kurią įėjo: pirm. — Kotryna Sriubienė, žymi ir gabi veikėja, vice pirm. — Ona Krasauskienė, taip pat pasižymėjusi veikėja, rašt. — Antanas Kandratas, žymus darbuotojas įvairiose draugijose, taip pat kontraktorius — elektrišinas, fin. rašt. — Stulginskas, išdin. — O. Rimkienė, išdo globėjos — Sofija Ališauskienė ir Kazimiera Juozaitienė, maršalka — p-nia Rašinskienė, koresp. — Anastazas Valančius; visi viršminėti asmenys yra žymūs darbuotojai ir visa širdimi pasižadėjo lankyti susirinkimus ir dirbti visų pirma parapijos reikalams ir kiek galėdami neužmiršti ir Tėvų Marijonų veiklos.

Užėmus naujai valdybai savo vietas, nutarta susirinkimus turėti pirmą mėnesio trečiadienį, 8 val. vakare.

Iš valdybos sąstato matosi, kad Šv. Antano parapijos Marijonų bendradarbių skyrius gyvuos ir kaip valdyba, taip ir visi na-

riai nusitarė būtinai lankytis į susirinkimus ir dirbti kartu su valdyba.

Taigi, turime didelio džiaugsmo, kad susilaukėme didelės pajėgos dabartiniu laiku, kada eina dideli prisirengimai prie seimo ir išleistuvių bankieto misijonieriams į Pietų Ameriką.

J. K.

Kunigų Permainos

Philadelphijos kardinolo Dougherty parėdymu lietuvių kunigų tarpe padaryti šie pakeitimai: kun. J. Alauskas paskirtas klebonu Šv. Antano parap., Reading, Pa., kun. A. Degutis klebonu į Šv. Liudo parap., Maizeville, Pa., kun. Jer. Bagdonas vikaru į Šv. Jurgio parap., Philadelphia, Pa., kun. Jurgis Degutis vikaru į Šv. Jurgio parap., Sheandoah, Pa.

Jubiliejinė Vakarienė

Chicagoj, Aušros Vartų parapijoj Aušros Vartų moterų ir merginų dr-ja, sulaukusi 30 metų savo gyvavimo sukakties, sausio 8 d. parapijos salėj buvo surengusi jubiliejinę vakarienę. Žmonių buvo pilna salė. Kalbėjo klebonas kun. M. Urbonavičius, MIC., kun. J. Mačiulionis, MIC., kun. V. Andriuška, MIC., Lukošūtė ir D. Gasparienė. Vaidinimą atliko parap. mokyklos vaikučiai, Panevėžio choras po vadovystės p-nios Budaitienės. Galop buvo šokiai. Visas parengimas pavyko gerai.

Apylinkės Seimelis

Brooklyn, N. Y. — Sausio 29 d. 2 val. popiet Angelų Karalienės parap. salėj įvyks New Yorko ir apylinkių lietuvių seimelis. Šaukia Federacijos apskričio valdyba. Visos katalikų draugijos ir veikėjai gali šiame seimelyje dalyvauti.

Šv. Vardo Draugija

Maspeth, L. I., N. Y. — Šv. Vardo draugija čia įsteigta 1933 m. Pačioje pradžioje įsirašė 32 nariai. Į trumpą laiką narių skaičius pasidvigubino.

Sausio 8 d. ši draugija minėjo šešių metų gyvavimo sukaktį. Įdomu ir svarbu pažymėti, kad draugijos narių pirmykštis užsidegimas ir uolumas nepranyko. Draugija yra pirmutinė talkininkė kunigams ir parapijos parengimuose. Be to nariai visose šven-

tėse ir sekmadieniais eina bažnyčios kolekto-
torių pareigas.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Prof. J. Totoraitis MIC Vėl Į Romą

Žymusis istorikas prof. J. Totoraitis MIC gruodžio 15 d. vėl išvyko į Romą rinkti Vatikano archyvuose Lietuvos istorinės medžiagos. Romoje greičiausiai išbus ligi vasaros. Prieš išvažiuodamas istorikas ką tik užbaigė parašyti platų veikalą "Zanavykų istorija", kuri netrukus bus pradėta spausdinti. Surinkęs medžiagą prof. J. Totoraitis MIC baigs rašyti Sūdavijos istorijos II tomą ir pradės plačią Lietuvos bažnytinę istoriją.

Kan. A. Dailidei 50 m. (1888 — 1938)

Sukaktis

Kun. Antanas Dailidė gimė 1888 m. gruodžio 19 dieną Barandų k. Sintautų valsč., Šakių, seniau Naumiesčio apskr. 1895—1899 m. mokėsi Sintautų ir Slavikų pradžios mokyklose. Baigęs pr. mokyklą įstojo į Marijampolės gimnaziją. Vėliau važioja į Seinų

Kun. Seminariją. Nuo 1909 m. tolesnių studijų tęsti vyksta į Šveicarijos Friburgą. Ten 1911 m. gegužės mėn. 7 d. įšventinamas kunigu. 1921 m. gi, keliasi Marijampolėn, kur valstybinėj gimnazijoj eina kapeliono pareigas. 1922-3 m. buvo tos gimnazijos vicedirektorium. Nuo 1926 m. ligi dabar eina Vilkaviškio vysk. Kun. Seminarijos vicedirektoriaus ir profesoriaus pareigas. 1928 m. pakeliamas Vilkaviškio vysk. kapitulos Kanau-ninku. Dabar gerb. Jubilijatas yra Vilka-viškių Kun. Seminarijos vicedirektorius. Jis eina svarbias ir atsakingas pareigas, vesdamas būsimus Kunigus tinkamais keliais.

Nuteistas Buv. Lietuvis Mokytojas

Gruodžio 9 d. Vilniaus Apygardos Teismas Lydoje iš eilės ketvirtą kartą nagrinėjo buv. "Ryto" mokyklų ir skaityklų vedėjo Vinco Dailydikos bylą, kurioje jis buvo kaltinamas priešvalstybiniu veikimu ir nelegalių lietuviškų knygų laikymu. Tuo būdu, esą, V. Dailydika ruošėsis atplėšti Lenkijos valstybės dalį.

V. Dailydika nuteistas pusantrų metų kalėjimo ir 5 metams atimtos jam teisės.

Nuteistas apeliavo aukščiau.

MISIJONIERIAMS Į PIET. AMERIKA

Išleistuvių Vakarienė

Sekmadienyje, Vasario - February 5 d., 1939

ŠVENTO JURGIO PARAPIJOS SALĖJE

Kampas 33-čios gatvės ir Litanica Avenue

Pradžia 6 valandą vakare.

Ižanga \$1.00

PELNAS MISIJOMS

DIENRAŠČIO "DRAUGO"

30 Metų

JUBILIEJINIS KONCERTAS

Sekmad., Sausio-Jan.

22, 1939

SOKOL SVETAINĖJE

2345 So. Kedzie Avenue

"Draugo" koncerto programa bus įdomi. Ją išpildys: Šv. Kazimiero Akademijos orkestra ir šokikės, prof. muz. A. Počiaus Antifonalis choras, muz. S. Rakausko mėgėjai artistai; įžymieji solistai: muz. K. Sabonis, J. Kudirka, M. Janušauskienė, p-lė Kandra-taitė ir kiti.

Visi nuoširdžiai kviečiami dalyvauti ir savo atsilankymu prisidėti prie geros spaudos platinimo.

ĮŽANGOS TIKIETAI: \$1.00, 75c ir 50c.

Tikietai galima gauti

"DRAUGO" OFISE

2334 So. Oakley Ave.

Chicago, Ill.

Tėvų Marijonų Įstaigų Rėmėjų

XII-tasis SEIMAS

ĮVYKS.

Sekmadienyje, Vasario 5 d., 1939

ŠV. JURGIO PARAP. SALĖJE,

Kampas 33-čios gatvės ir Lituania Ave.

Prasidės su iškilmingomis šv. Mišiomis ir atatinkamu pamokslu Šv. Jurgio bažnyčioje, 11 valandą.

Po pamaldų bus atstovams pietūs salėje.

Posėdžiai prasidės 2 valandą po piet. Patys svarbieji Marijonų atliekamieji lietuviams darbai — tai misijų skelbimas, katalikiškųjų laikraščių leidimas, jaunuolių mokslinimas. Tuos visus darbus gali paremti Rėmėjai. Tais klausimais bus patiekti referatai.

Misijų klausimų referuos **J. M. Pralotas Mykolas Krušas.**

Lietuvių katalikiškojo dienraščio klausimų referuos d-ras **A. Rakauskas.**

Jaunuomenės mokslinimo klausimu — **Marijonų Seminarijos vadovybės atstovybė.**

Visi kviečiami dalyvauti ir prisidėti prie kilnių darbų savo sumanymais ir aukomis. Aukas dėl klierikų auklėjimo į kunigus ar misijoms, malonėkite siųsti:

MARIJONŲ RĖMĖJŲ CENTRAS,

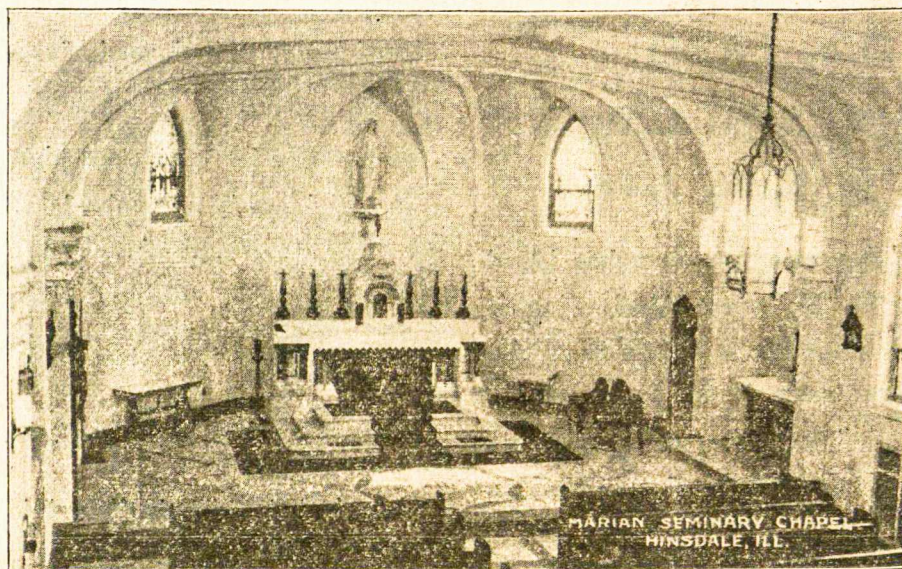
2334 South Oakley Avenue,

Chicago, Illinois.

Kunigystės Šventinimai
TĖVŲ MARIJONŲ SEMINARIJOS KOPLYČIOJ
Hinsdale, Illinois

ĮVYKS

Sekmadienį, Sausio-Jan. 22, 1939
Devintą Valandą Ryte

Koplyčia, kurioje šeši TT. Marijonų diaakonai priims
 Kunigystės Sakramentą.

Po šventinimų, bus misijonieriams, vykstantiems į Pietų Ameriką, būtent: gerb. kun. Antanui Andriušiui, MIC. ir gerb. kun. Kazimierui Vengrui, MIC., bažnytinės atsisveikinimo apeigos. Bus pritaikintas pamokslas, įteikta stula ir misijų kryžius.

Visas apeigas atliks J. E. VYSKUPAS W. O'BRIEN, D. D.

Visų Tėvų Marijonų Rėmėjų, Geradarių ir laikraščio "Laivo" Skaitytojų tą dieną prašome maldose prisiminti šventinančius į kunigus ir misijonierius.